

Meydan Savaşı

— SNE · 24 Şubat 2013

Önce bir bakışla, düşer meydana..
Sessizce süzülür, hissettirmeden,
İlk vurulan gözlerdir.

Duygularda , yeşerir, çiçeklenir.
Kış ortasında bile, günlük güneşlik.
Gönüle dolup taşar, sevda.

Deli dolu demlerle, nefessiz,
Her derdi unutturan bir halde..

Yaşından, dününden , tazelenir de,
Hayatı , taa en başına sarıverir,
Yüreği, hazandan eder sevda.

Akıl, çeker kılıcını, dolu dizgin.
Gözler, sakınır sevdiğini bu cenkten,
Hapsetmek ister ,kirpiklerinde..

Bu akın,nice geceleri
Uykusuz ve çaresiz bırakır.

Gönül, okumadan yırtar atar,
Fermanını aklın.
Bir güzel sahiplenir, sevdasını.
Cesaretli, yürekli.

Yürekse, kendi derdi ile çırpınır, kuş misali.
Arada bir, mırıldanır sessiz sözcüklerle:
'Seviyorsun' der , 'sevdin işte' hadi...söyle!

İşte böylesi amansız savaşın,
Karmaşasında, kalakalmaktır..
Biraz da sevda..!

Galibi mi?
Herkesde farklı bu cengin.

Belki de zafer bile yok...!

Yüregin, sessiz cümlelerinden seçmeli,
Dilin ucuna, gelen ne varsa...
Dökülmeli, sevdalının yüzüne.

Hiç belli olmaz , saklanan, sakınılan,
Güzelim sevda sözlerini fısıldayan...

O yürek var ya...o yürek,

Belki de çıkmaz sabaha..!